

Sagsnr.
2020 - 11083

Doknr.
343351

Dato
08-07-2021

Vedrørende dine henvendelser om opkrævning af gebyr for underretninger om tilsigelse til udlægsforretninger

Ved e-mails af 9. november 2020 og 11. januar 2021 har du rettet henvendelse til det daværende Social- og Indenrigsministerium (nu Indenrigs- og Boligministeriet) med et spørgsmål vedrørende gebyrloven (bekendtgørelse nr. 56 af 23. januar 2018 af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner).

Indenrigs- og Boligministeriet har forstået din henvendelse således, at du ønsker oplyst, om det er lovligt for en kommune efter gebyrlovens § 2 a at opkræve et gebyr á 450 kr. for underretning til hver ægtefælle om udlæg i fast ejendom, som ejes af ægtefællerne i forening, dvs. opkrævning af to samtidige gebyrer af hver 450 kr. med den begrundelse, at der er fremsendt underretning til hver af parterne.

Det fremgår af din henvendelse, at baggrunden er en konkret sag, og at underretningen angår udlæg i en ejendom på grund af manglende betaling af renovation.

Indenrigs- og Boligministeriet skal i anledning af din henvendelse generelt udtale følgende:

Gebyrlovens § 2 a har følgende ordlyd:

”§ 2 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte gebyrer kan højst udgøre 450 kr.”

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1569 af 19. december 2017¹ som led i, at kommunerne ved lov nr. 114 af 31. januar 2017² overtog inddrivelsesopgaven pr. 2. februar 2017 vedrørende visse fortrinsberettigede kommunale fordringer. Kommunerne havde også før 2008 hjemmel til at opkræve gebyrer for bl.a. tilsigelser

¹ Lov om ændring af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og skattekontrolloven (Gebyr for underretninger om udlægsforretninger)

² Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og lov om kommunal ejendomsskat (Overdragelse af inddrivelsesopgaven vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer til kommunerne)

til udlægsforretninger, jf. den daværende lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner.

Det fremgår af forarbejderne til den gældende gebyrlov § 2 a³, at bestemmelsen omfatter ethvert tilfælde, hvor kommunen underretter skyldneren om udlægsforretningen, uanset om der i forbindelse med underretningen er krav om forkyndelse for skyldneren, og uanset på hvilken måde forkyndelsen sker.

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af forarbejderne til bestemmelsen, at gebyret på højst 450 kr. knytter sig til underretningen om udlægsforretningen, og at der kan opkræves ét gebyr pr. underretning.

Bestemmelsen indebærer i hvert fald, at der kan opkræves et gebyr hver gang, det er påkrævet at fremsende underretning *til samme skyldner* om udlægsforretningen, dvs. uanset om en underretning om udlægsforretning vedrørende samme fordring er fremsendt tidligere. Dette skyldes, at gebyret ifølge forarbejderne og ministeriets praksis⁴ knytter sig til selve underretningen om udlægsforretningen.

Bestemmelsen må endvidere indebære, at der for et krav, som påhviler *flere skyldnere* kan opkræves et gebyr pr. underretning til hver af skyldnerne. Ministeriet lægger herved vægt på, at gebyret ifølge forarbejder og praksis har karakter af et ekspeditionsgebyr, der knytter sig til selve underretningen om udlægsforretningen.

Spørgsmålet er, om det gør nogen forskel, at skyldnerne er samlevende ægtefæller, og at udlægsforretningen angår fast ejendom, som tilhører ægtefællerne i forening.

Indenrigs- og Boligministeriet bemærker i den forbindelse, at der ikke i gebyrloven er fastsat bestemmelse om, at gebyr for underretninger ikke kan opkræves hos begge samlevende ægtefæller, når fagedforretningen angår fast ejendom, som tilhører skyldnerne i forening⁵.

Ved vurderingen af, om der kan opkræves ét gebyr pr. underretning til samlevende ægtefæller, når udlægsforretningen angår fast ejendom, som tilhører dem i forening, må det derfor efter Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse være afgørende, om der er tale om gæld, som ægtefællerne hæfter solidarisk for, og om det på den baggrund kan anses for sagligt og nødvendigt at sende en underretning til begge ægtefæller om udlægsforretningen.

I det omfang det kan anses for sagligt og nødvendigt at sende en underretning til begge ægtefæller, er det ministeriets opfattelse, at der er hjemmel i gebyrlovens § 2 a til at opkræve det af kommunen fastsatte gebyr på højst 450 kr. pr. underretning fra hver af de to ægtefæller.

Indenrigs- og Boligministeriet har sendt kopi af denne udtalelse til orientering til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen og X Kommune. Ministeriet vil endvidere offentliggøre udtalelsen i anonymiseret form i ministeriets Resumédatabase og orientere KL herom.

³ Se folketingstidende 2017-18, lovforslag L 51

⁴ Ministeriets udtalelse af 28. oktober 1993 til Løgumkloster Kommune, 2.k. j.nr. 1993/1170-9.

⁵ I modsætning hertil er der i § 12 a, stk. 4, i gældsinddrivelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021) og i § 13, stk. 4, i retsafgiftsloven (lov nr. 425 af 16. marts 2021 om retsafgifter) er fastsat regler, som eksplicit fastslår, at grundafgift henholdsvis afgift for fagedforretninger ikke kan opkræves hos begge samlevende ægtefæller, når fagedforretningen angår fast ejendom, som tilhører skyldnerne i forening.

Ministeriet foretager herefter ikke yderligere i anledning af din henvendelse.

Ministeriet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Med venlig hilsen

Mette Kryger Gram

Kontorchef